

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 269

31 Δεκεμβρίου 2011

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4034

Κύρωση του Πρωτοκόλλου μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και το Πρωτόκολλο που υπεγράφησαν στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Πρωτόκολλο μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, που υπογράφηκε στη Βέρνη στις 4 Νοεμβρίου 2010, το οποίο τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και το Πρωτόκολλο της Σύμβασης που υπεγράφησαν στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983 (ν. 1502/1984 Α' 192), του οποίου το κείμενο στην ελληνική, γαλλική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

**ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΚΗΣ
ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
ΠΟΥ ΥΠΕΓΡΑΦΗΣΑΝ ΣΤΗ ΒΕΡΝΗ ΣΤΙΣ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1983**

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

και

Το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο,

Επιθυμώντας να συνάψουν Πρωτόκολλο, το οποίο θα τροποποιεί τη Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και Ελβετικής Συνομοσπονδίας της για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας αναφορικά με τους Φόρους Εισοδήματος που υπεγράφη στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983 (στο εξής αναφερόμενη ως «η Σύμβαση») και του Πρωτοκόλλου που υπεγράφη στη Βέρνη στις 16 Ιουνίου 1983 (στο εξής αναφερόμενο ως «το Πρωτόκολλο της Σύμβασης»),

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ Ι

1. Η παράγραφος 2 του Άρθρου 10 (Μερίσματα) της Σύμβασης διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 2:

«2. Εντούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν, επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία (εκτός από προσωπική εταιρεία) που κατέχει άμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα,

β) το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα καθορίσουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτών των περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.»

2. Μια νέα παράγραφος 3 εισάγεται στη Σύμβαση. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5, συνεπώς, αναριθμούνται σε 4, 5 και 6. Η νέα παράγραφος 3 έχει ως ακολούθως:

«3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 & 2, μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το άλλο Κράτος εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι:

- α) το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- β) οποιοδήποτε ταμείο συντάξεων ή συνταξιοδοτικό πρόγραμμα.»

ΑΡΘΡΟ II

Η παράγραφος 2 του Άρθρου 11 (Τόκοι) της Σύμβασης διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 2:

«2. Εντούτοις, μπορούν αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται, επίσης, στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 7% του ακαθάριστου ποσού

των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα καθορίσουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.»

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ

1. Η παράγραφος 4 του Άρθρου 13 (Ωφέλεια από κεφάλαιο) της Σύμβασης διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 4:

«4. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλομένου Κράτους από την εκποίηση μετοχών ή άλλων δικαιωμάτων συμμετοχής, των οποίων περισσότερο από το 50 τοις εκατό της αξίας τους προέρχεται άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.»

2. Μια νέα παράγραφος 5 προστίθεται στο Άρθρο 13 και έχει ως ακολούθως:

«5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου, εκτός από εκείνα που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί το εν λόγω περιουσιακό στοιχείο.»

ΑΡΘΡΟ ΙV

1. Η ακόλουθη πρόταση προστίθεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 22 (Μέθοδοι για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας) της Σύμβασης:

«Εντούτοις, η απαλλαγή αυτή θα έχει εφαρμογή σε ωφέλεια που αναφέρεται στην παράγραφο 4 του Άρθρου 13, μόνον εάν η πραγματική φορολόγηση της ωφέλειας αυτής, στην Ελλάδα, έχει αποδειχθεί.»

2. Η παράγραφος 4 του Άρθρου 22 διαγράφεται.

ΑΡΘΡΟ V

Μια νέα παράγραφος 5 προστίθεται στο Άρθρο 24 (Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού) της Σύμβασης και έχει ως ακολούθως:

«5. Όπου,

- α) σύμφωνα με την παράγραφο 1, ένα πρόσωπο έχει υποβάλλει μια υπόθεση στην αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους με βάση ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών είχαν ως αποτέλεσμα, για το συγκεκριμένο πρόσωπο, φορολόγηση που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, και
- β) οι αρμόδιες αρχές αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία για την επίλυση αυτής της υπόθεσης σύμφωνα με την παράγραφο 2 εντός τριών ετών από την υποβολή της υπόθεσης στην αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

οποιαδήποτε μη επιλυθέντα ζητήματα που προκύπτουν από την υπόθεση θα υποβάλλονται σε διαιτησία, εφόσον τέτοιο αίτημα υποβληθεί από το πρόσωπο. Εντούτοις, αυτά τα ανεπίλυτα ζητήματα δεν θα υποβάλλονται σε διαιτησία, εάν, επί των ζητημάτων αυτών έχει εκδοθεί, ήδη, απόφαση από ένα δικαστήριο ή διοικητικό δικαστήριο, είτε του ενός, είτε του άλλου Κράτους. Εκτός και εάν ένα πρόσωπο που επηρεάζεται άμεσα από την υπόθεση δεν αποδεχτεί τη διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού, η οποία θέτει σε εφαρμογή την απόφαση της διαιτησίας, αυτή η απόφαση θα είναι δεσμευτική και για τα δυο Συμβαλλόμενα Κράτη και θα εφαρμόζεται ανεξάρτητα από οποιουσδήποτε χρονικούς περιορισμούς στις εσωτερικές νομοθεσίες των Κρατών αυτών. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου.

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη, μπορούν να διαθέσουν στην επιτροπή διαιτησίας, η οποία συστάθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου, πληροφορίες οι οποίες είναι απαραίτητες για τη διεξαγωγή της διαδικασίας διαιτησίας. Τα μέλη της επιτροπής διαιτησίας υπόκεινται στους περιορισμούς αποκάλυψης, όπως αυτοί περιγράφονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 25, σε σχέση με τις πληροφορίες που έχουν διατεθεί.»

ΑΡΘΡΟ VI

Το Άρθρο 25 (Ανταλλαγή Πληροφοριών) της Σύμβασης διαγράφεται και αντικαθίσταται από το ακόλουθο νέο Άρθρο 25:

«1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν αυτές τις πληροφορίες που κρίνονται απαραίτητες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Σύμβασης ή τη διαχείριση ή επιβολή των εσωτερικών νομοθεσιών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή των πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1.

2. Οποιοσδήποτε πληροφορίες λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο, όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από τα ανωτέρω, πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, όταν τέτοιες πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς σύμφωνα με τη νομοθεσία των δυο Κρατών και οι αρμόδιες αρχές του παρέχοντος Κράτους επιτρέπουν τέτοια χρήση.

3. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις των παραγράφων 1 & 2 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

- β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*).

4. Εάν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα κάνει χρήση των μέτρων συλλογής πληροφοριών για να αποκτήσει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν αυτό το άλλο Κράτος, ενδεχομένως, να μη χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιέχεται στην προηγούμενη πρόταση υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση τέτοιοι περιορισμοί δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι δεν έχει εθνικό συμφέρον για τέτοιες πληροφορίες.

5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή των πληροφοριών αποκλειστικά και μόνον επειδή οι πληροφορίες αυτές είναι στην κατοχή τράπεζας, άλλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος, εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου ή προσώπου που ενεργεί με την ιδιότητα του αντιπροσώπου ή του θεματοφύλακα ή επειδή οι πληροφορίες συνδέονται με τα ιδιοκτησιακά συμφέροντα ενός προσώπου. Για να αποκτήσουν τέτοιου είδους πληροφορίες οι φορολογικές αρχές του αιτούντος Συμβαλλόμενου Κράτους θα έχουν, εφόσον είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα παράγραφο, την εξουσία να επιβάλουν την αποκάλυψη πληροφοριών που καλύπτονται από την παρούσα παράγραφο, ανεξάρτητα από την παράγραφο 3 ή τυχόν αντίθετων διατάξεων στην εθνική του νομοθεσία.»

ΑΡΘΡΟ VII

1. Η παράγραφος 1 του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης διαγράφεται και αντικαθίσταται από την επόμενη νέα παράγραφο 1:

«1α. Αναφορικά με την παράγραφο 1 του Άρθρου 4 εννοείται ότι, ο όρος 'κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους' περιλαμβάνει ένα αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο ή συνταξιοδοτικό πρόγραμμα σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, και αυτό το ίδιο Συμβαλλόμενο Κράτος, μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή.

β. Εννοείται ότι, ως αναγνωρισμένο συνταξιοδοτικό ταμείο ή συνταξιοδοτικό πρόγραμμα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θεωρείται οποιοδήποτε συνταξιοδοτικό ταμείο ή συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που αναγνωρίζεται και ελέγχεται σύμφωνα με τις κανονιστικές διατάξεις αυτού του Κράτους, το οποίο, σε γενικές γραμμές, απαλλάσσεται από τη φορολογία εισοδήματος σε αυτό το Κράτος και το οποίο χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο για τη διαχείριση ή την παροχή σύνταξης ή συνταξιοδοτικών ωφελημάτων ή για την απόκτηση εισοδήματος προς όφελος ενός ή περισσότερων από αυτές τις διευθετήσεις.»

2. Η ακόλουθη νέα παράγραφος 3 προστίθεται στο Πρωτόκολλο της Σύμβασης:

«3. Εννοείται ότι, ο όρος «συντάξεις» όπως αυτός χρησιμοποιείται στα Άρθρα 18 & 19 αντίστοιχα, δεν καλύπτει μόνον περιοδικές πληρωμές, αλλά περιλαμβάνει και εφάπαξ πληρωμές.»

3. Η ακόλουθη νέα παράγραφος 4 προστίθεται στο Πρωτόκολλο της Σύμβασης:

«4. Αναφορικά με το Άρθρο 25

α) Εννοείται ότι, η ανταλλαγή πληροφοριών θα αιτείται μόνον όταν το αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος έχει εξαντλήσει όλες τις τακτικές πηγές πληροφοριών που είναι διαθέσιμες σύμφωνα με την εσωτερική φορολογική διαδικασία.

- β) Εννοείται ότι, η διοικητική συνδρομή που προβλέπεται από το Άρθρο 25 δεν περιλαμβάνει μέτρα που στοχεύουν μόνο στην απλή συλλογή αποδεικτικών στοιχείων ('αλίευση αποδείξεων').
- γ) Εννοείται ότι, οι φορολογικές αρχές του αιτούντος Κράτους παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες στις φορολογικές αρχές του αιτηθέντος Κράτους, όταν υποβάλλεται μια αίτηση για παροχή πληροφοριών δυνάμει του Άρθρου 25 της Σύμβασης:
- (i) το όνομα και τη διεύθυνση του υπό εξέταση ή έρευνα προσώπου(-ων), και, αν υφίστανται, άλλα στοιχεία που διευκολύνουν την ταυτοποίηση αυτών των προσώπων, όπως η ημερομηνία γέννησης, η οικογενειακή κατάσταση, ο αριθμός φορολογικού μητρώου,
 - (ii) το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες,
 - (iii) μια δήλωση με τις ζητούμενες πληροφορίες, όπου θα περιλαμβάνεται το είδος της πληροφορίας και ο μορφότυπος με τον οποίο το αιτούν Κράτος επιθυμεί να λάβει τις πληροφορίες από το αιτηθέν Κράτος,
 - (iv) το φορολογικό σκοπό για τον οποίο ζητείται η πληροφορία,
 - (v) το όνομα και τη διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου εικάζεται ότι είναι κάτοχος της αιτούμενης πληροφορίας.
- δ) Είναι, επίσης, κατανοητό ότι, το Άρθρο 25 της Σύμβασης δεν δεσμεύει τα Συμβαλλόμενα Κράτη να ανταλλάσσουν πληροφορίες σε αυτόματη ή αυθόρμητη βάση.
- ε) Είναι κατανοητό ότι, σε περίπτωση ανταλλαγής πληροφοριών, οι διοικητικοί διαδικαστικοί κανόνες που αφορούν στα δικαιώματα των φορολογουμένων που προβλέπονται από το αιτηθέν Συμβαλλόμενο Κράτος, εξακολουθούν να εφαρμόζονται πριν από τη διαβίβαση των πληροφοριών στο αιτούν Συμβαλλόμενο Κράτος. Είναι, επίσης, κατανοητό ότι, αυτή η διάταξη αποσκοπεί στη διασφάλιση του φορολογούμενου σε μια δίκαιη διαδικασία και όχι στην αποφυγή ή στην αδικαιολόγητη καθυστέρηση της διαδικασίας ανταλλαγής πληροφοριών.»

ΑΡΘΡΟ VIII

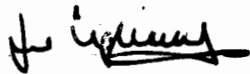
Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα κοινοποιήσει στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται από τη νομοθεσία του για τη θέση σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου. Το παρόν Πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία παραλαβής της τελευταίας από τις κοινοποιήσεις αυτές και το παρόν Πρωτόκολλο εφαρμόζεται:

- α) όσον αφορά στους παρακρατηθέντες φόρους στην πηγή επί των οφειλόμενων ποσών κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί αμέσως μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- β) όσον αφορά στους λοιπούς φόρους για τις φορολογικές χρήσεις που ξεκινούν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του έτους που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- γ) στις αιτήσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών που πραγματοποιήθηκαν κατά ή μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου, όσον αφορά πληροφορίες σχετικές με φορολογικές περιόδους που αρχίζουν την ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου που ακολουθεί την έναρξη ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου,
- δ) όσον αφορά στο Άρθρο V του παρόντος Πρωτοκόλλου, στις υποθέσεις που είναι υπό εξέταση από τις αρμόδιες αρχές την ημερομηνία κατά την οποία το Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ και στις υποθέσεις που υποβάλλονται προς εξέταση μετά την ημερομηνία αυτή.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

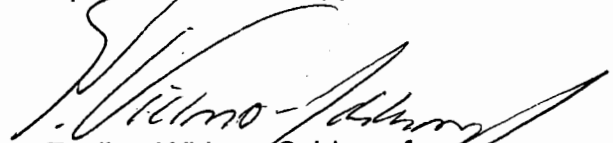
Έγινε εις διπλούν στη Βέρνη σήμερα, την 4η Νοεμβρίου ημέρα Πέμπτη του 2010 στην Ελληνική, Αγγλική, και Γαλλική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση οποιασδήποτε απόκλισης μεταξύ του Ελληνικού και του Γαλλικού κειμένου, το Αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Ιωάννης Μουρίκης
Πρέσβυς της Ελλάδος στη Βέρνη

Για το Ελβετικό
Ομοσπονδιακό Συμβούλιο

Eveline Widmer-Schlumpf
Ομοσπονδιακή Υπουργός Οικονομικών